

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 23 de març de 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit enregistrat el dia 12-10-2011 la representació processal de la societat mercantil andorrana per accions "CB...., S.A.", formulà demanda en judici civil en reclamació de quantitat pel procediment declaratiu ordinari contra el Sr. P....., i després d'invocar els fonaments de dret aplicables, suplica es dicti sentència condemnant al Sr. P..... a pagar a la seva patrocinada la suma global de cent cinc mil cinc-cents vuitanta-set euros amb noranta-un cèntims (105.587,91.- EUROS), augmentada dels interessos legals produïts a comptar de la data de la contesta a la demanda i fins que sigui íntegrament satisfeta i amb imposició al darrer de la totalitat de les costes

d'aquest plet, amb expressa inclusió dins d'aquestes dels honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part.

II.- Per escrit enregistrat en data 7-12-2011 la representació processal del Sr. P....., contestà a la demanda aixecant en primer lloc excepció peremptòria de prescripció de l'acció i de no prosperar aquesta s'oposava a la mateixa, demanant es dicti sentència acollint l'excepció peremptòria de prescripció de l'acció i de no ser així es desestimi la demanda, amb imposició a aquella de les costes processals ocasionades a aquesta part.

Les parts evacuaren els tràmits de rèplica i dúplica, mantenint-se les mateixes en les seves posicions inicials, obrant a les actuacions el resultat de la prova practicada, i havent estat evacuat pels litigants el tràmit de conclusions.

III.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 11-5-2016 i va decidir: "**Primer.-** *que estimant molt parcialment la demanda principal ha de condemnar i condemna al Sr. P...., a pagar a la mercantil "CB...., S.A." la suma de dos-cents noranta-cinc euros amb seixanta cèntims (295,60.- EUROS) de conformitat amb l'execució conforme dels treballs contemplats en el pressupost número 2701-06-5 del 27 de gener del 2006, augmentada dels interessos legals produïts d'ençà la data de contesta a la demanda i fins que sigui íntegrament satisfeta, sense que hi hagi lloc a efectuar especial condemna en costes processals d'aquesta instància a cap dels litigants segons s'ha dit en el darrer Considerant.*"

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. P.... i, en virtut dels arguments que exposa en el seu escrit de conclusions de data 15-9-2016, demana que es revoqui la sentència d'instància, oposant-se a la decisió de desestimar l'excepció de prescripció triennal de l'acció i subsidiàriament i en cas que no prosperi el primer motiu de recurs, contra la decisió d'estimar la pretensió condemnatòria

de la factura de 295,60€, i en ambdós casos, a la manca de condemna en costes a càrrec de l'adversa del present procés.

Altrament, la representació processal de la societat mercantil andorrana CB..., S.A., va presentar el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 24-10-2016, segons el qual s'oposa a les al·legacions de l'adversa i sol·licita es dicti sentència en aquest sentit, i es condemni a l'altra part al pagament de les costes judicials d'aquesta segona instància, inclosos els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Són tres els motius o greuges que la part recurrent articula envers la sentència d'instància.

En primer terme, entén que l'any 2004 va canviar el posicionament del Tribunal Superior respecte de la prescripció en el contracte d'obra. Així, va passar dels 30 anys de l'usatge omnes causae al triennal amb independència de si els artesans o professionals eren persones físiques o jurídiques. I cita en recolzament de la seva tesi, les SSTSJ de 23-09-2004, 19-09-2008, 10-06-2011, 15-11-2012, 17-12-2013 i 30-06-2016. Pel contrari, la sentència de primera instància desestima l'excepció de prescripció perquè considera que una societat mercantil no es pot considerar menestral i la prescripció ha de ser interpretada de forma restrictiva, sense explicitar el canvi de criteri.

En segon terme, subsidiàriament, sol·licita que la factura que es reclama de 295,60 euros forma part de l'obre pressupostada i no s'ha

d'abonar tal i com afirma el perit de la Batllia. I si s'entén que són treballs independents s'han de compensar amb els treballs facturats en excés.

I, finalment, exposa que les costes processals s'han d'imposar pels motius anteriors i, fins i tot, si es confirmés la resolució perquè l'estimació de la demanda no arriba a un 0,3%.

II.- El primer motiu del recurs interposat per la part defenent ha de ser acollit en atenció al següent aparell argumental.

Aquesta Sala ha concretat en diferents pronunciaments l'àmbit objectiu de la prescripció triennal. Així, la STSJA de 23-09-2004 ja va posar en relleu que la Constitució quarta del Títol II del Llibre VII del Volum I de les Constitucions i altres drets de Catalunya, en la que es contempla la prescripció dels crèdits dels artesans i menestrals, s'ha d'interpretar segons la finalitat que la norma cerca i en consonància amb la realitat social de les Valls d'Andorra del segle XXI.

Així mateix, vam exposar que el fonament de la institució de la prescripció, que avantposa la seguretat jurídica la justícia, determina que la interpretació hagi de ser estricta més que restrictiva. I que si les situacions s'incardinen sense necessitat de forçar la llei, interpretada aquesta segons els cànons de la finalitat de la norma (teleològic) i en funció de la realitat social actual (sociològic), els terminis de prescripció abreujats, com és el triennal, no han de cedir a favor del general. I, des d'aquesta òptica, assenyalàvem que per menestral hem d'entendre aquella persona que desenvolupa un art o ofici, fonamentalment manual, alhora que la interpretació de la Constitució quarta permetia incloure dins d'artista o menestral no solament a qui desenvolupa un treball manual, sinó també a que executa científicament un treball i als professionals de tot art o ciència.

La STSJA 31/2008, de 18 de setembre, en la línia de la doctrina establerta conclou que dins dels concepte de menestrals o artesans s'han

d'incloure els crèdits que es desprenen de la prestació d'oficis o tasques manuals i també els que executen professionals de l'àmbit de la ciència o de les arts.

I un altre extrem rellevant és que aquesta prescripció triennial s'ha aplicat a les persones que efectuen aquests treballs manuals o professionals, fins i tot, quan es tracta de persones jurídiques i dins d'aquestes, de societats anònimes o de responsabilitat limitada. La STSJA 31/08 va aplicar la prescripció triennial als crèdits derivats de treballs de construcció efectuats per una S.A.; la STSJA de 30-06-2011 la va acollir respecte d'una societat limitada pel crèdit relatiu a tasques d'acristallament en una obra; la STSJA de 15-11-2012 afirma, a la lletra, que *“És cert que l'article 4 del títol II del llibre VII de les Constitucions de Catalunya preveu que els crèdits dels artesans i menestrals prescriuen en el termini de 3 anys. També és cert que la jurisprudència d'aquesta Sala inclou dins del concepte de menestral i artesà aquell que desenvolupa una feina, un art o un ofici, que sigui de manera individual o mitjançant la constitució d'una societat”*. I, finalment, la STSJA de 17-12-2013 reconeix també el joc de la prescripció triennial en casos de treballs de construcció en obra per una societat limitada.

Les anteriors consideracions justifiquen l'estimació del primer motiu i del tercer, referit a la imposició de les costes processals, com a conseqüència de l'estimació del primers, a la vegada que resulta innecessari l'anàlisi del motiu articulat en segon terme com a subsidiari.

III.- L'èxit del recurs es tradueix, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada.

Quant a les de primera instància, l'acolliment de l'excepció de prescripció, articulada per la part defenent, justifica la desestimació de la demanda i la imposició a la part agent de les costes de primera instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM el recurs interposat pel Sr. P.... contra la sentència, de data 11-05-2016, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i revoquem la seva part decisòria, en el sentit de desestimar la demanda interposada per CB...., S.A. contra el Sr. P...., i l'absolem de tots els pediments exercitats en contra seva, per raó de l'acolliment de l'excepció peremptòria de prescripció extintiva. Procedeix imposar a la part agent les costes processals derivades de la desestimació de la seva demanda en primera instància. No s'escau efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-